

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a patra)

4 martie 2020 *

„Recurs – Marcă a Uniunii Europene – Regulamentul (CE) nr. 207/2009 – Mărcile verbale și figurative «BURLINGTON» – Opoziție a titularului mărcilor verbale și figurative anterioare «BURLINGTON» și «BURLINGTON ARCADE» – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) – Risc de confuzie – Aranjamentul de la Nisa – Clasa 35 – Noțiunea de «servicii de vânzare cu amănuntul» – Articolul 8 alineatul (4) – Utilizare abuzivă – Articolul 8 alineatul (5) – Renumă – Criterii de apreciere – Similitudine între produse și servicii – Respingerea opoziției”

În cauzele conexe C-155/18 P-C-158/18 P,

având ca obiect patru recursuri formulate în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introduse la 22 februarie 2018,

Tulliallan Burlington Ltd, cu sediul în Saint-Héliier (Jersey), reprezentată de A. Norris, barrister,

recurentă în cauzele C-155/18 P-C-158/18 P,

celelalte părți din procedură fiind:

Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), reprezentat de M. Fischer și de D. Botis, în calitate de agenți,

pârât în primă instanță,

Burlington Fashion GmbH, cu sediul în Schmallenberg (Germania), reprezentată de A. Parr, Rechtsanwältin,

intervenientă în primă instanță,

CURTEA (Camera a patra),

compusă din domnul M. Vilaras, președinte de cameră, domnii S. Rodin și D. Šváby, doamna K. Jürimäe (raportoare) și domnul N. Piçarra, judecători,

avocat general: domnul G. Hogan,

grefier: domnul M. Longar, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 10 aprilie 2019,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 26 iunie 2019,

* Limba de procedură: engleza.

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin recursurile formulate, Tulliallan Burlington Ltd solicită anularea Hotărârilor Tribunalului Uniunii Europene din 6 decembrie 2017, Tulliallan Burlington/EUIPO – Burlington Fashion (Burlington) (T-120/16, EU:T:2017:873), Tulliallan Burlington/EUIPO – Burlington Fashion (BURLINGTON THE ORIGINAL) (T-121/16, nepublicată, EU:T:2017:872), Tulliallan Burlington/EUIPO – Burlington Fashion (Burlington) (T-122/16, nepublicată, EU:T:2017:871) și Tulliallan Burlington/EUIPO – Burlington Fashion (BURLINGTON) (T-123/16, nepublicată, EU:T:2017:870) (denumite în continuare, împreună, „hotărârile atacate”), prin care acesta i-a respins acțiunile având ca obiect anularea a patru decizii ale Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 11 ianuarie 2016 (cauzele R 94/2014-4, R 2501/2013-4, R 2409/2013-4 și R 1635/2013-4, denumite în continuare, împreună, „deciziile în litigiu”), referitoare la patru proceduri de opoziție între Tulliallan Burlington și Burlington Fashion GmbH.

Cadrul juridic

- 2 Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146) a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1891/2006 al Consiliului din 18 decembrie 2006 (JO 2006, L 386, p. 14, Ediție specială, 07/vol. 17, p. 212) (denumit în continuare „Regulamentul nr. 40/94”).
- 3 Regulamentul nr. 40/94 a fost abrogat și înlocuit prin Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind [marca Uniunii Europene] (JO 2009, L 78, p. 1), care a intrat în vigoare la 13 aprilie 2009. Regulamentul nr. 207/2009 a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2015/2424 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2015 (JO 2015, L 341, p. 21), care a intrat în vigoare la 23 martie 2016. Regulamentul nr. 207/2009, cu modificările ulterioare, a fost abrogat și înlocuit, începând de la 1 octombrie 2017, prin Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene (JO 2017, L 154, p. 1).
- 4 Ținând seama de datele la care au fost introduse cererile de înregistrare a mărcilor solicitate, în speță 19 august 2008 pentru cererile de înregistrare nr. 982020 și 982021, 2 aprilie 2009 pentru cererea de înregistrare nr. 1007952 și 8 septembrie 2009 pentru cererea de înregistrare nr. 1017273, care sunt determinante pentru identificarea dreptului material aplicabil, prezentul litigiu este guvernat, pe de o parte, de dispozițiile procedurale ale Regulamentului nr. 207/2009 și, pe de altă parte, de dispozițiile materiale ale Regulamentului nr. 40/94, în ceea ce privește cererile de înregistrare nr. 982020, 982021 și 1007952, precum și de dispozițiile materiale ale Regulamentului nr. 207/2009, în ceea ce privește cererea de înregistrare nr. 1017273. Dispozițiile materiale ale acestor două regulamente relevante pentru soluționarea prezentului litigiu sunt în esență identice.
- 5 Articolul 8 din Regulamentul nr. 40/94, intitulat „Motive relative de refuz”, ale cărui dispoziții au fost preluate la articolul 8 din Regulamentul nr. 207/2009, prevedea:

„(1) La opoziția titularului unei mărci anterioare, se respinge înregistrarea mărcii solicitate atunci când:

[...]

- (b) din cauza identității sau asemănării sale cu marca anterioară și din cauza identității sau asemănării produselor sau serviciilor pe care le desemnează cele două mărci, există un risc de confuzie pe teritoriul în care este protejată marca anterioară; riscul de confuzie presupune riscul de asociere cu marca anterioară.

[...]

(4) La opoziția titularului unei mărci neînregistrate sau a unui alt semn utilizat în comerț a cărui incidență nu este numai pe plan local, se respinge înregistrarea mărcii solicitate, în cazul și în măsura în care, în conformitate cu legislația statului membru aplicabilă acestui semn:

- (a) au fost dobândite drepturi pentru acest semn înaintea datei de depunere a cererii de înregistrare a mărcii comunitare sau, dacă este cazul, înaintea datei priorității invocate în sprijinul cererii de înregistrare a mărcii comunitare;
- (b) acest semn conferă titularului dreptul de a interzice utilizarea unei mărci mai recente.

(5) La opoziția titularului unei mărci anterioare în înțelesul alineatului (2), se respinge înregistrarea mărcii solicitate, de asemenea, în cazul în care este identică sau similară cu marca anterioară și în cazul în care este destinată să fie înregistrată pentru produse sau servicii care nu sunt similare celor pentru care este înregistrată marca anterioară, atunci când, în cazul unei mărci comunitare anterioare, aceasta este de notorietate în cadrul Comunității și, în cazul unei mărci naționale anterioare, este de notorietate în respectivul stat membru și în cazul în care utilizarea fără un motiv întemeiat a mărcii solicitate ar genera un profit necuvenit din caracterul distinctiv sau din renumele mărcii anterioare sau în cazul în care ar aduce atingere acestora.”

- 6 În temeiul articolului 43 alineatele (1)-(3) din Regulamentul nr. 40/94, intitulat „Examinarea opoziției”, ale cărui dispoziții au fost preluate la articolul 42 din Regulamentul nr. 207/2009:

„(1) În cursul examinării opoziției, Oficiul invită părțile, ori de câte ori este necesar, să prezinte, într-un termen pe care acesta îl acordă, observațiile asupra comunicărilor celorlalte părți sau ale Oficiului.

(2) La cererea solicitantului, titularul unei mărci comunitare anterioare care a formulat opoziția aduce dovada că, în decursul a cinci ani ce preced publicarea cererii de înregistrare a mărcii comunitare, marca comunitară anterioară a făcut obiectul unei utilizări cu bună-credință în cadrul Comunității pentru produsele sau serviciile pentru care a fost înregistrată și pe care se întemeiază opoziția, sau că există motive întemeiate pentru neutilizare, deoarece la data respectivă marca anterioară fusese înregistrată cu cel puțin cinci ani în urmă. În absența unei astfel de dovezi, opoziția se respinge. În cazul în care marca comunitară anterioară nu a fost utilizată decât pentru o parte dintre produsele sau serviciile pentru care a fost înregistrată, aceasta nu se consideră înregistrată, în sensul examinării opoziției, decât pentru acea parte de produse sau servicii.

(3) Alineatul (2) se aplică mărcilor naționale anterioare menționate la articolul 8 alineatul (2) litera (a), înțelegându-se că utilizarea lor în cadrul Comunității se înlocuiește cu utilizarea lor în statul membru în care marca națională anterioară este protejată.”

- 7 Articolul 44 din Regulamentul nr. 40/94, intitulat „Retragerea, restrângerea și modificarea cererii”, ale cărui dispoziții au fost preluate la articolul 43 din Regulamentul nr. 207/2009, prevede:

„(1) Solicitantul poate să-și retragă oricând cererea de înregistrare a mărcii comunitare sau să restrângă lista produselor sau serviciilor pe care aceasta le conține. Atunci când cererea a fost deja publicată, retragerea sau restrângerea sunt de asemenea publicate.

(2) Pe de altă parte, cererea de înregistrare a mărcii comunitare nu poate fi modificată, la cererea solicitantului, decât pentru a corecta numele și adresa solicitantului, greșelile de exprimare sau de transcriere sau erorile evidente, astfel încât o asemenea rectificare să nu modifice în mod substanțial

marca sau să extindă lista de produse sau servicii. În cazul în care modificările privesc reprezentarea mărcii sau lista de produse sau servicii și în cazul în care aceste modificări sunt aduse după publicarea cererii, aceasta se publică astfel cum a fost modificată.”

- 8 Articolul 63 din Regulamentul nr. 207/2009, care figurează în titlul VII al acestuia, titlu care este intitulat „Căi de atac”, prevede la alineatul (2):

„În cursul examinării căii de atac, camera de recurs invită părțile, ori de câte ori este necesar, să-și prezinte, în termenul alocat, observațiile referitoare la notificările pe care aceasta le-a adresat sau la comunicările prezentate de celelalte părți.”

- 9 Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009 prevede:

„Hotărârile [EUIPO] sunt motivate. Acestea nu se pot întemeia decât pe motive sau dovezi asupra cărora părțile interesate au avut posibilitatea de a formula observații.”

- 10 Potrivit articolului 76 din acest regulament:

„(1) În cursul procedurii, [EUIPO] procedează la examinarea din oficiu a faptelor; cu toate acestea, în cazul unei proceduri privind motivele relative de respingere a înregistrării, examinarea este limitată la motivele invocate și la cererile introduse de părți.

(2) [EUIPO] poate să nu ia în considerare faptele pe care părțile nu le-au invocat sau dovezile pe care nu le-au furnizat în timp util.”

- 11 Alineatele (1) și (2) ale articolului 151 din regulamentul menționat prevăd:

„(1) Orice înregistrare internațională care desemnează [Uniunea Europeană] produce, de la data înregistrării prevăzută la articolul 3 alineatul (4) din Protocolul de la Madrid sau de la data extinderii ulterioare la [Uniune], prevăzută la articolul 3b alineatul (2) din Protocolul de la Madrid, aceleași efecte ca și o cerere de [marcă a Uniunii Europene].

(2) În cazul în care nu se notifică niciun refuz în temeiul articolului 5 alineatele (1) și (2) din Protocolul de la Madrid sau dacă, în caz de refuz, acesta este retras, înregistrarea internațională a unei mărci care desemnează [Uniunea] produce, de la data prevăzută la alineatul (1), aceleași efecte ca și înregistrarea unei mărci ca [marcă a Uniunii Europene].”

- 12 Alineatele (1)-(3) ale articolului 156 din același regulament prevăd:

„(1) Orice înregistrare internațională care desemnează [Uniunea] face obiectul aceleiași proceduri de opoziție ca și cererile de [marcă a Uniunii Europene] publicate.

(2) Opoziția se formulează în termen de trei luni, care începe să curgă după șase luni de la data publicării prevăzute la articolul 152 alineatul (1). Opoziția se consideră formulată numai după achitarea taxei de opoziție.

(3) Respingerea protecției echivalează cu respingerea unei cereri de [marcă a Uniunii Europene].”

- 13 Norma 19 din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului nr. 40/94 (JO 1995, L 303, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 189), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1041/2005 al Comisiei din 29 iunie 2005 (JO 2005, L 172, p. 4, Ediție specială, 17/vol. 2, p. 71), intitulată „Argumentarea opoziției”, prevede la alineatul (1):

„[EUIPO] oferă persoanei care a formulat opoziția posibilitatea de a prezenta faptele, dovezile și argumentele în sprijinul opoziției sale sau de a completa orice fapte, dovezi sau argumente deja prezentate în temeiul normei 15 alineatul (3), într-un termen pe care îl stabilește [...]”

- 14 Potrivit normei 50 alineatul (1) din acest regulament:

„Cu excepția cazului în care [se prevede] altfel, dispozițiile privind procedurile derulate în fața autorității care a pronunțat hotărârea atacată se aplică *mutatis mutandis* procedurii căii de atac.

[...]

În cazul în care recursul este îndreptat împotriva unei hotărâri a unei divizii de opoziție, Camera își limitează examinarea recursului la faptele și probele prezentate în termenele stabilite sau specificate de divizia de opoziție, în conformitate cu regulamentul și cu prezentele norme, cu excepția cazului în care Camera consideră că ar trebui să se țină seama de fapte și probe noi sau suplimentare în temeiul articolului [76 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009].”

- 15 Aranjamentul de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, cu modificările și revizuirile ulterioare (denumit în continuare „Aranjamentul de la Nisa”), a fost adoptat în temeiul articolului 19 din Convenția de la Paris pentru protecția proprietății industriale, semnată la Paris la 20 martie 1883, revizuită ultima dată la Stockholm la 14 iulie 1967 și modificată la 28 septembrie 1979 (*Recueil des traités des Nations unies*, vol. 828, n° 11851, p. 305), care le rezervă țărilor Uniunii dreptul de a adopta separat, între ele, aranjamente speciale pentru protecția proprietății intelectuale.

- 16 Clasificarea pe care o stabilește intitulează clasa 35, aferentă unor servicii, după cum urmează:

„Publicitate; conducerea și administrarea afacerilor; lucrări de birou.”

- 17 Nota explicativă referitoare la această clasă precizează:

„Clasa 35 cuprinde în general servicii prestate de persoane sau organizații al căror scop principal este:

- (1) să ofere asistență în exploatarea sau conducerea unei întreprinderi comerciale sau
- (2) să ofere asistență în ceea ce privește conducerea afacerilor sau a funcțiilor comerciale ale întreprinderilor industriale sau comerciale,

ca și serviciile asigurate de firme de publicitate care se ocupă în principal de comunicare publică, declarații sau anunțuri prin toate mijloacele de difuzare, pentru toate tipurile de produse sau servicii.

Aceasta clasă cuprinde în mod particular:

- strângerea la un loc, în beneficiul terților, a unor produse diverse (exceptând transportul) pentru a permite clienților să le vadă și să le achiziționeze cât mai comod; aceste servicii pot fi asigurate de magazine angro sau en detail, prin mașini automate de vânzare, prin cataloage de vânzare prin corespondență sau prin mijloace electronice, de exemplu prin intermediul site-urilor web sau al emisiunilor de teleshopping;

- servicii care constau în înregistrarea, transcrierea, compunerea, compilarea sau sistematizarea unor comunicări scrise sau înregistrări, ca și compilarea datelor matematice sau statistice;
- serviciile agențiilor de publicitate, ca și servicii ca distribuirea de prospecte, direct sau prin poștă sau distribuirea de mostre. Această clasă se poate referi și la publicitate în legătura cu alte servicii, cum ar fi publicitatea pentru credite bancare sau publicitatea prin radio.

[...]”

Istoricul cauzelor și deciziile în litigiu

- 18 Istoricul cauzelor, astfel cum reiese din hotărârile atacate, poate fi rezumat după cum urmează.
- 19 La 20 noiembrie 2008, la 13 august 2009 și la 12 noiembrie 2009, intervenienta în fața Tribunalului, Burlington Fashion, a depus cereri de protecție în Uniune a înregistrărilor internaționale următoare:
- înregistrarea internațională nr. 1017273 care desemnează Uniunea și care conferă protecție mărcii figurative reprezentate în continuare:

- înregistrarea internațională nr. 1007952 care desemnează Uniunea și care conferă protecție mărcii figurative reprezentate în continuare:

- înregistrarea internațională nr. 982021 care desemnează Uniunea și care conferă protecție mărcii figurative reprezentate în continuare:

- înregistrarea internațională nr. W982020 care desemnează Uniunea și care conferă protecție mărcii verbale BURLINGTON.

- 20 Produsele pentru care a fost solicitată protecția fac parte din clasele 3, 14, 18 și 25 în sensul Aranjamentului de la Nisa și corespund, pentru fiecare dintre aceste clase, următoarei descrieri:
- clasa 3: „Săpunuri pentru uz cosmetic, săpunuri pentru textile, produse de parfumerie, uleiuri esențiale, preparate pentru curățarea, îngrijirea și înfrumusețarea pielii, a pielii capului și a părului; articole de toaletă cuprinse în această clasă, deodorante de uz personal, preparate pentru folosire înainte de bărbierit și loțiune după bărbierit”;
 - clasa 14: „Bijuterii, ceasuri”;
 - clasa 18: „Piele și imitații de piele, și anume geamantane și valize (cuprinse în această clasă); mici articole din piele (cuprinse în această clasă), în special portmonee și portofele, portchei; umbrele și parasolare sub formă de umbrele de soare” și
 - clasa 25: „Articole de îmbrăcăminte și încălțăminte, articole pentru acoperirea capului, curele”.
- 21 La 12 august 2009, la 17 mai 2010 și la 16 august 2010, Tulliallan Burlington a formulat opoziții, în temeiul articolului 41 din Regulamentul nr. 207/2009, împotriva înregistrării mărcilor contestate pentru produsele din clasele 3, 14 și 18. Opoziția s-a întemeiat, printre altele, pe necesitatea protejării mărcilor și a drepturilor anterioare reproduse mai jos, a căror titulară este Tulliallan Burlington:
- marca verbală BURLINGTON, înregistrată în Regatul Unit sub numărul 2314342 la 5 decembrie 2003 și reînnoită în mod corespunzător la 29 octombrie 2012, pentru servicii din clasele următoare:
 - clasa 35: „Închiriere de spații publicitare; organizare de prezentări în scop comercial sau publicitar; organizarea de târguri cu caracter comercial; servicii de publicitate și de promovare și servicii de informare aferente; strângerea la un loc, în beneficiul terților, a unor produse diverse pentru a permite clienților să le vadă și să le achiziționeze cât mai comod într-o gamă de magazine de vânzare cu amănuntul în comerțul nespecializat” și
 - clasa 36: „Servicii de închirieri de magazine și de birouri; servicii de închiriere sau administrare de imobile; închirieri de clădiri sau de spații în aceste clădiri; servicii de administrare de imobile; servicii de informare în materie de închiriere de magazine și de birouri; servicii imobiliare; finanțare, fonduri mutuale”;
 - marca verbală BURLINGTON ARCADE, înregistrată în Regatul Unit sub numărul 2314343 la 7 noiembrie 2003 și reînnoită în mod corespunzător la 29 octombrie 2012 pentru aceleași servicii din clasele 35 și 36, în sensul Aranjamentului de la Nisa, precum și pentru servicii din clasa 41 din acesta și care corespund următoarei descrieri: „Servicii de divertisment; organizare de competiții; organizare de expoziții; servicii de informare pentru activități de relaxare; reprezentații de spectacole; punerea la dispoziție a unor instalații sportive; punerea la dispoziție de muzică în direct și de divertisment în direct; punerea la dispoziție de echipamente și instalații pentru reprezentații ale unor trupe de muzică în direct; servicii de divertisment în direct; servicii de muzică în direct; reprezentații muzicale în direct; organizarea de spectacole în direct”;

- marca figurativă reprodusă mai jos, înregistrată în Regatul Unit sub numărul 2330341 la 7 noiembrie 2003 și reinnoită în mod corespunzător la 25 aprilie 2013, pentru serviciile prevăzute mai sus din clasele 35, 36 și 41, în sensul Aranjamentului de la Nisa:

- marca Uniunii Europene figurativă nr. 3618857, înregistrată la 16 octombrie 2006, reprodusă în continuare și limitată, ca urmare a procedurii de anulare nr. 8715 C, la servicii din clasele 35, 36 și 41, în sensul Aranjamentului de la Nisa:

- clasa 35: „Servicii de publicitate și de promovare și servicii de informare aferente; strângerea la un loc, în beneficiul terților, a unor produse diverse pentru a permite clienților să le vadă și să le achiziționeze cât mai comod într-o gamă de magazine de vânzare cu amănuntul în comerțul nespecializat”;
 - clasa 36: „Servicii de închirieri de magazine; servicii de închiriere sau administrare de imobile; închirieri de clădiri sau de spații în aceste clădiri; servicii de administrare de imobile; servicii de informare în materie de închiriere de magazine” și
 - clasa 41: „Servicii de divertisment; furnizarea de servicii de divertisment în direct”.
- 22 Motivele invocate în susținerea opoziției erau întemeiate pe articolul 8 alineatul (1) litera (b), precum și pe articolul 8 alineatele (4) și (5) din Regulamentul nr. 207/2009.
- 23 Prin deciziile din 10 iulie, 8 octombrie, 8 noiembrie și 22 noiembrie 2013, divizia de opoziție a examinat opozițiile numai pe baza mărcii Uniunii Europene anterioare nr. 3618857, a admis opozițiile pentru produsele contestate din clasele 3, 14 și 18 și a obligat intervenienta la plata cheltuielilor de procedură.
- 24 La 20 august, la 3 decembrie și la 11 decembrie 2013, precum și la 2 ianuarie 2014, Burlington Fashion a formulat patru căi de atac la EUIPO, în temeiul articolelor 58-64 din Regulamentul nr. 207/2009, împotriva deciziilor diviziei de opoziție.

- 25 Prin deciziile în litigiu, Camera a patra de recurs a EUIPO a anulat deciziile diviziei de opoziție și a respins opozițiile menționate.
- 26 Prin deciziile în litigiu, Camera a patra de recurs a considerat, în primul rând, în esență, în ceea ce privește articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009, că renumele mărcilor figurative anterioare a fost dovedit pe teritoriul relevant pentru serviciile din clasele 35 și 36, în sensul Aranjamentului de la Nisa, cu excepția serviciului „strângerea la un loc, în beneficiul terților, a unor produse diverse pentru a permite clienților [...] să le achiziționeze cât mai comod într-o gamă de magazine de vânzare cu amănuntul în comerțul nespecializat”. În al doilea rând, în ceea ce privește motivul întemeiat pe articolul 8 alineatul (4) din acest regulament, Camera a patra de recurs a apreciat în esență că Tulliallan Burlington nu a demonstrat că fuseseră îndeplinite condițiile necesare pentru a se demonstra prezentarea înșelătoare și prejudiciul în raport cu publicul țintă. În al treilea rând, în ceea ce privește motivul întemeiat pe articolul 8 alineatul (1) litera (b) din regulamentul menționat, aceasta a apreciat în esență că, întrucât produsele și serviciile în cauză erau diferite, orice risc de confuzie era exclus, independent de similitudinea mărcilor în conflict.

Procedurile în fața Tribunalului și hotărârile atacate

- 27 Prin cererile introductive depuse la grefa Tribunalului la 23 martie 2016, Tulliallan Burlington a introdus patru acțiuni împotriva deciziilor în litigiu.
- 28 În susținerea fiecăreia dintre acțiunile sale, Tulliallan Burlington a invocat trei motive, întemeiate în esență, primul, pe încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009, pe un viciu de procedură și pe încălcarea normelor de procedură, al doilea, pe încălcarea obligației de motivare, pe încălcarea dreptului de a fi ascultat, precum și pe încălcarea articolului 8 alineatul (4) din acest regulament și, al treilea, pe încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din regulamentul menționat.
- 29 Prin hotărârile atacate, ale căror dispozitive și motivări sunt identice, Tribunalul a respins toate motivele invocate de Tulliallan Burlington.
- 30 În ceea ce privește primul motiv, Tribunalul a arătat, la punctul 28 din hotărârile atacate, că, în ceea ce privește serviciile de vânzări cu amănuntul din clasa 35, în sensul Aranjamentului de la Nisa, camera de recurs a considerat că renumele mărcilor anterioare nu a fost dovedit.
- 31 La punctul 33 din hotărârile atacate, Tribunalul a considerat că interpretarea reținută de Curte la punctul 34 din Hotărârea din 7 iulie 2005, Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte (C-418/02, EU:C:2005:425, denumită în continuare „Hotărârea Praktiker”), se opune tezei susținute de EUIPO că serviciile oferite de o galerie comercială ar fi în esență limitate la servicii de închiriere și de administrare imobiliară și că, în consecință, clienții cărora le sunt adresate aceste servicii ar fi în principal persoanele interesate să preia închirierea magazinelor sau a birourilor care se găsesc într-o galerie comercială.
- 32 Tribunalul a dedus din acest fapt, la punctul 34 din hotărârile atacate, că, având în vedere textul clasei 35, în sensul Aranjamentului de la Nisa, noțiunea de „servicii de vânzare cu amănuntul”, astfel cum a fost interpretată de Curte la punctul 34 din Hotărârea Praktiker, include și serviciile de vânzare furnizate de o galerie comercială. Acesta a concluzionat, la punctul următor din hotărârile atacate, că interpretarea strică a noțiunii de „servicii de vânzare cu amănuntul” reținută de Camera a patra de recurs era eronată și că Tulliallan Burlington putea invoca protecția renumelui mărcilor anterioare pentru toate serviciile vizate de mărcile anterioare din clasa 35.
- 33 După ce a amintit, la punctele 37-42 din hotărârile atacate, jurisprudența Curții referitoare la protecția mărcilor de renume prevăzută la articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009, Tribunalul a apreciat, la punctul 43 din hotărârile atacate, că, în speță, Tulliallan Burlington nu a prezentat în fața

Camerei de recurs sau în fața Tribunalului elemente coerente care să permită să se concluzioneze că utilizarea mărcilor solicitate ar genera un profit necuvenit din caracterul distinctiv sau din renumele mărcilor anterioare. La punctele următoare din hotărârile atacate, Tribunalul arată că, chiar dacă Tulliallan Burlington subliniază caracterul „aproape unic” al mărcilor sale anterioare, aceasta nu a furnizat elemente specifice de natură să susțină că utilizarea mărcilor solicitate ar diminua atractivitatea mărcilor anterioare.

- 34 În ceea ce privește pretinsul viciu de procedură care ar afecta deciziile în litigiu, Tribunalul a arătat, la punctul 46 din hotărârile atacate, că observațiile prezentate de Tulliallan Burlington au fost pe deplin luate în considerare de organele EUIPO și, prin urmare, a respins critica respectivă ca nefondată.
- 35 În ceea ce privește al doilea motiv, Tribunalul a respins, în primul rând, argumentația Tulliallan Burlington întemeiată pe încălcarea obligației de motivare și pe cea întemeiată pe încălcarea dreptului de a fi ascultat. În special, acesta a considerat, la punctul 53 din hotărârile atacate, că Tulliallan Burlington a fost clar în măsură să își prezinte observațiile cu privire la condițiile instituite la articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009.
- 36 În această privință, Tribunalul a apreciat în esență, la punctele 54 și 55 din hotărârile atacate, că, deși, în fața Camerei a patra de recurs, Tulliallan Burlington nu a dezvoltat critica pe care ea însăși a invocat-o în procedura de opoziție, mai precis încălcarea articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009, nu se poate reproșa acestei camere de recurs că nu a solicitat părților observații suplimentare cu privire la acest aspect.
- 37 În al doilea rând, după ce a amintit, la punctele 56-58 din hotărârile atacate, jurisprudența referitoare la condițiile stabilite la articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009 și pe cea referitoare la sarcina probei, Tribunalul a constatat că Tulliallan Burlington nu a furnizat elementele de fapt sau de drept necesare pentru a demonstra că erau îndeplinite în mod corespunzător condițiile privind aplicarea acestei dispoziții, ci s-a limitat să afirme în fața Camerei a patra de recurs că își menține argumentele formulate în fața diviziei de opoziție.
- 38 Prin urmare, Tribunalul a respins al doilea motiv, considerând că Camera a patra de recurs a apreciat în mod întemeiat că Tulliallan Burlington nu a dovedit că erau pe deplin îndeplinite condițiile pentru a-și susține acțiunea în utilizarea abuzivă a denumirii.
- 39 În ceea ce privește al treilea motiv, după ce a amintit jurisprudența referitoare la riscul de confuzie, la punctele 66-68 din hotărârile atacate, Tribunalul a considerat că Camera a patra de recurs a apreciat în mod întemeiat că produsele vizate de mărcile solicitate nu erau similare cu serviciile vizate de mărcile anterioare și desemnate de clasele 35 și 36, în sensul Aranjamentului de la Nisa. În ceea ce privește mai precis această clasă 35, Tribunalul a amintit, la punctul 70 din hotărârile atacate, că instanța Uniunii a stabilit că, pentru serviciile de vânzare cu amănuntul, este necesar ca produsele oferite spre vânzare să fie indicate punctual. Tribunalul a făcut trimitere, în această privință, la Hotărârea Praktiker (punctul 50) și la Hotărârea din 24 septembrie 2008, Oakley/OAPI – Venticinque (O STORE) (T-116/06, EU:T:2008:399, punctul 44).
- 40 Or, potrivit Tribunalului, în lipsa indicării produselor care pot fi vândute în diferitele magazine care alcătuiesc o galerie comercială precum galeria Burlington Arcade, nu este posibil să se stabilească o similitudine sau o complementaritate între serviciile vizate de mărcile anterioare și produsele vizate de mărcile solicitate. El a dedus din acest fapt, la punctul 72 din hotărârile atacate, că argumentul Tulliallan Burlington, potrivit căruia, pentru serviciile oferite de o galerie comercială, nu este necesar să se precizeze produsele vizate, trebuie respins, dat fiind că, având în vedere textul clasei 35, în sensul Aranjamentului de la Nisa, noțiunea de „servicii de vânzare cu amănuntul”, astfel cum a fost interpretată de Curte la punctul 34 din Hotărârea Praktiker, include serviciile de vânzare furnizate de o galerie comercială.

41 Tribunalul a concluzionat, la punctul 74 din hotărârile atacate, că una dintre condițiile obligatorii menționate la articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 nu era îndeplinită și că, prin urmare, se impunea respingerea celui de al treilea motiv, precum și a acțiunilor în totalitate.

Procedura în fața Curții și concluziile părților

42 Prin recursurile formulate, Tulli Allan Burlington solicită Curții:

- anularea hotărârilor atacate, în măsura în care prin acestea sunt respinse acțiunile sale împotriva deciziilor în litigiu;
- anularea deciziilor în litigiu sau, cu titlu subsidiar, trimiterea cauzelor spre rejudecare Tribunalului, pentru ca acesta să se pronunțe în conformitate cu hotărârea Curții și
- obligarea EUIPO, precum și a Burlington Fashion la plata cheltuielilor de judecată.

43 EUIPO solicită Curții:

- anularea hotărârilor atacate, în măsura în care prin acestea Tribunalul a respins acțiunile întemeiate pe articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 și a celor trei mărci anterioare britanice nr. 2314342, 2314343 și 2330341;
- respingerea în rest a recursurilor și
- obligarea fiecărei părți să suporte propriile cheltuieli de judecată.

44 Burlington Fashion solicită Curții:

- respingerea în întregime a recursurilor și
- obligarea Tulli Allan Burlington să suporte cheltuielile de judecată efectuate de Burlington Fashion în fața Curții, a Tribunalului, precum și în cadrul procedurilor în fața Camerei a patra de recurs.

45 Prin Decizia președintelui Curții din 12 iunie 2018, cauzele au fost conexe pentru buna desfășurare a procedurii scrise și orale, precum și în vederea pronunțării hotărârii.

Cu privire la recursuri

46 În susținerea recursurilor formulate, Tulli Allan Burlington invocă trei motive, identice în cele patru cauze în discuție, întemeiate, primul, pe încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009, al doilea, pe încălcarea articolului 8 alineatul (4) din acest regulament, iar al treilea, pe încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din regulamentul menționat.

Cu privire la primul motiv al recursurilor

Argumentația părților

47 Primul motiv invocat de Tulli Allan Burlington este întemeiat pe încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009, referitor la opoziția formulată pe baza unei atingeri aduse renumelui unei mărci anterioare.

- 48 Acest prim motiv cuprinde, în esență, trei aspecte.
- 49 Prin intermediul primului aspect al primului motiv, Tulliallan Burlington apreciază că, ținând seama de elementele de probă referitoare la natura și la întinderea acestui renume, Tribunalul ar fi trebuit să constate, pe baza unei aprecieri globale care să ia în considerare factorii prezentați în Hotărârea din 27 noiembrie 2008, Intel Corporation (C-252/07, EU:C:2008:655, punctul 42), că publicul ar face legătura între mărcile anterioare și mărcile solicitate.
- 50 Astfel, serviciile oferite de o galerie comercială ar necesita o interacțiune cu consumatorii finali ai produselor vândute în magazine. Comercianții cu amănuntul din galeria comercială și produsele lor ar dobândi prestigiu prin asocierea lor cu galeria comercială Burlington Arcade, iar consumatorul ar asocia mărcile anterioare cu furnizarea de produse de lux, cum ar fi, printre altele, bijuterii, articole din piele sau chiar parfumuri.
- 51 Or, în loc să constate existența unei legături între mărcile anterioare și mărcile solicitate, Tribunalul ar fi examinat prejudiciul adus caracterului distinctiv și profitul necuvenit obținut din acesta.
- 52 Prin intermediul celui de al doilea aspect al primului motiv, referitor la diluarea caracterului distinctiv și a profitului necuvenit obținut din acesta, Tulliallan Burlington apreciază că Tribunalul a considerat, la punctele 36-44 din hotărârile atacate, că ea nu a făcut dovada unei asemenea diluări sau a unui asemenea profit în raport cu criteriile stabilite de jurisprudența citată.
- 53 Or, abordarea urmată de Tribunal la punctele 44 și 45 din hotărârile atacate ar fi, în mod eronat, mai exigentă decât cea impusă de jurisprudență. Astfel, el ar fi luat în considerare renumele mărcilor din magazinele din galeria comercială, deși acesta ar fi lipsit de relevanță. În același mod, Tribunalul ar fi ținut seama de faptul că termenul „Burlington” era de asemenea denumirea altor locuri foarte cunoscute, deși nu dispunea de nicio probă privind eventualele renume al acestor locuri, ceea ce l-ar fi determinat să impună un nivel de probațiune imposibil de atins. Prin urmare, Tribunalul nu s-ar fi conformat abordării dezvoltate de Curte în Hotărârea din 27 noiembrie 2008, Intel Corporation (C-252/07, EU:C:2008:655).
- 54 În plus, Tribunalul nu ar fi luat în considerare probele pertinente care i-au fost furnizate și care au fost de asemenea prezentate în fața Camerei a patra de recurs, care ar fi fost suficiente în raport cu jurisprudența Curții (Hotărârea din 27 noiembrie 2008, Intel Corporation, C-252/07, EU:C:2008:655, punctele 76 și 77, precum și Hotărârea din 14 noiembrie 2013, Environmental Manufacturing/OAPI, C-383/12 P, EU:C:2013:741, punctul 43).
- 55 Prin intermediul celui de al treilea aspect al primului motiv, Tulliallan Burlington reiterează în fața Curții unul dintre motivele pe care le-a invocat în susținerea cererilor sale de anulare a deciziilor în litigiu, potrivit căruia Camera a patra de recurs și, ulterior, Tribunalul, nu au luat în considerare argumentele care le-au fost prezentate.
- 56 Burlington Fashion solicită respingerea în întregime a primului motiv al recursurilor.
- 57 Aceasta apreciază, în ceea ce privește primele două aspecte ale primului motiv, că Tulliallan Burlington nu a explicat motivul pentru care ar fi existat riscul unui avantaj necuvenit sau al unui prejudiciu în ceea ce privește produsele din clasele 3, 14 și 18, în sensul Aranjamentului de la Nisa. Pe de o parte, caracterul unic al mărcilor anterioare nu ar putea fi reținut, întrucât un semn identic sau similar era de asemenea utilizat de Burlington Fashion de mult timp în legătură cu o gamă de produse diverse. Pe de altă parte, nici Tulliallan Burlington nu ar fi făcut dovada legăturii dintre semnele protejate prin mărcile anterioare și galeria comercială Burlington Arcade.

- 58 În plus, nu se poate reproșa Tribunalului că a impus societății Tulliallan Burlington un standard de probă mai ridicat decât cel care reiese din jurisprudență. Potrivit acesteia, partea care a formulat opoziția ar trebui să demonstreze întrunirea a două condiții autonome, și anume, pe de o parte, răspândirea imaginii și a identității mărcii de renume în percepția publicului vizat și, pe de altă parte, modificarea comportamentului economic al acestui public. Or, Tribunalul ar fi afirmat în mod corect, în concluziile sale formulate la punctul 43 din hotărârile atacate, că Tulliallan Burlington nu a furnizat Camerei a patra de recurs sau Tribunalului suficiente elemente pentru a demonstra că aceste condiții erau îndeplinite.
- 59 EUIPO apreciază că primul motiv al recursurilor trebuie să fie respins în întregime.
- 60 În ceea ce privește primul aspect al acestui motiv, EUIPO susține că Tribunalul a făcut trimitere în mod explicit la jurisprudența relevantă referitoare la aprecierea existenței unei legături între mărcile în conflict. În continuare, făcând trimitere la Hotărârea din 27 noiembrie 2008, Intel Corporation (C-252/07, EU:C:2008:655), Tribunalul ar fi considerat în esență că faptul că o marcă anterioară se bucură de un mare renume nu este suficient pentru a se dovedi că utilizarea mărcii solicitate generează sau ar risca să genereze un profit necuvenit din caracterul distinctiv sau din renumele mărcii anterioare ori îi aduce sau ar risca să îi aducă atingere acesteia. Tribunalul ar fi subliniat în mod întemeiat că titularului acesteia îi revine de asemenea obligația de a demonstra că comportamentul economic al consumatorului mediu al produselor sau serviciilor oferite de titularul mărcii anterioare a suferit sau ar putea să sufere o modificare din cauza utilizării mărcii solicitate.
- 61 În ceea ce privește al doilea aspect al primului motiv, EUIPO apreciază că Tribunalul a considerat în mod corect că Tulliallan Burlington nu a prezentat suficiente elemente de probă pentru a demonstra un asemenea risc și că cerințele în materie de probă solicitate de Tribunal nu sunt prea ridicate, întrucât acesta s-a conformat cu strictete jurisprudenței Curții.

Aprecierea Curții

- 62 Prin intermediul primului aspect al primului motiv invocat, Tulliallan Burlington susține că Tribunalul a omis, în hotărârile atacate, să examineze dacă exista o legătură între mărcile anterioare, pe care le-a recunoscut ca fiind renumite, și mărcile solicitate, în condițiile în care existența unei asemenea legături ar fi o condiție necesară pentru definirea atingerii aduse mărcilor anterioare, în temeiul articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009.
- 63 În această privință, trebuie arătat că, în Hotărârea din 27 noiembrie 2008, Intel Corporation (C-252/07, EU:C:2008:655, punctul 30 și jurisprudența citată), Curtea a statuat că atingerile aduse mărcilor de renume prevăzute la articolul 8 alineatul (5) din regulamentul amintit, atunci când au loc, sunt consecința unui anumit grad de similitudine între mărcile anterioare și cele ulterioare, din cauza căreia publicul vizat realizează o asociere între mărcile respective, cu alte cuvinte, stabilește o legătură între acestea, chiar dacă nu le confundă.
- 64 În lipsa unei astfel de legături în percepția publicului, prin utilizarea mărcii ulterioare nu se pot obține foloase necuvenite din caracterul distinctiv sau din renumele mărcii anterioare sau nu se poate aduce atingere acestora (Hotărârea din 27 noiembrie 2008, Intel Corporation, C-252/07, EU:C:2008:655, punctul 31).
- 65 Curtea a precizat, însă, că existența unei astfel de legături nu poate fi suficientă, ca atare, pentru a conduce la concluzia existenței unor atingeri prevăzute la articolul 8 alineatul (5) din regulamentul menționat, atingeri care constituie condiția specifică a protecției mărcilor de renume prevăzută la această dispoziție (Hotărârea din 27 noiembrie 2008, Intel Corporation, C-252/07, EU:C:2008:655, punctul 32).

- 66 Aplicarea acestei dispoziții este supusă întrunirii a trei condiții, și anume, în primul rând, existența unei legături între mărcile anterioare și mărcile solicitate, în al doilea rând, existența unui renume al mărcii anterioare invocate în sprijinul opoziției și, în al treilea rând, riscul ca utilizarea fără un motiv întemeiat a mărcii solicitate să genereze un profit necuvenit din caracterul distinctiv sau din renumele mărcii anterioare sau să aducă atingere acestora. Întrucât aceste trei condiții sunt cumulative, lipsa uneia dintre ele este suficientă pentru a împiedica aplicarea dispoziției menționate.
- 67 În speță, în cadrul aprecierii sale în temeiul articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009, Tribunalul a constatat, mai întâi, la punctul 35 din hotărârile atacate, că Tulliallan Burlington poate invoca protecția renumelui mărcilor anterioare pentru serviciile vizate de înregistrările din clasa 35, în sensul Aranjamentului de la Nisa. În continuare, el a arătat, la punctul 36 din aceste hotărâri, că Camera a patra de recurs a considerat, în deciziile în litigiu, că nu există nicio legătură între mărcile în conflict și că Tulliallan Burlington nu a dovedit că utilizarea mărcilor solicitate ar fi permis obținerea unui profit necuvenit din caracterul distinctiv sau din renumele mărcilor anterioare sau că ar fi putut să le aducă atingere. Or, fără a aprecia dacă exista o legătură între mărcile în conflict, Tribunalul a trecut direct la analiza celei de a treia condiții stabilite prin acest articol, și anume cea referitoare la diferitele riscuri de prejudiciere.
- 68 În urma evocării, la punctele 37-42 din hotărârile atacate, a jurisprudenței Curții referitoare la articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009, Tribunalul s-a limitat, astfel, la punctele 43-45 din aceste hotărâri, să valideze deciziile în litigiu considerând în esență că probele prezentate de Tulliallan Burlington nu erau suficiente pentru a demonstra că utilizarea mărcilor solicitate ar diminua atractivitatea mărcilor anterioare.
- 69 După cum s-a amintit la punctul 66 din prezenta hotărâre, aplicarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009 este supusă întrunirii a trei condiții cumulative, astfel încât neîndeplinirea uneia dintre ele este suficientă pentru a împiedica aplicarea acestei dispoziții.
- 70 Prin urmare, în hotărârile atacate, fără a săvârși o eroare de drept, Tribunalul a putut să examineze, în primul rând, dacă, plecând de la premisa că consumatorii vor stabili o legătură între mărcile solicitate și mărcile anterioare, există riscul ca utilizarea primelor să genereze un profit necuvenit din caracterul distinctiv sau din renumele celor din urmă sau să le aducă prejudicii. Constatând inexistența unui asemenea risc, el a exclus astfel chiar necesitatea examinării caracterului exact al premisei pe care se întemeiază, și anume existența unei legături între mărcile anterioare și mărcile solicitate.
- 71 În consecință, primul aspect al primului motiv trebuie respins ca nefondat.
- 72 Prin intermediul celui de al doilea aspect al primului motiv, Tulliallan Burlington reproșează în esență Tribunalului că a săvârșit o eroare de drept în aprecierea existenței unui risc ca utilizarea fără motiv a mărcilor solicitate să genereze un profit necuvenit din caracterul distinctiv sau din renumele mărcilor anterioare sau să aducă atingere acestora, în sensul articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009.
- 73 În această privință, trebuie amintit, pe de o parte, că atingerile împotriva cărora articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009 asigură protecție în favoarea mărcilor de renume sunt, în primul rând, prejudiciul adus caracterului distinctiv al mărcii anterioare, în al doilea rând, atingerea adusă renumelui acestei mărci și, în al treilea rând, foloasele necuvenite obținute din caracterul distinctiv sau din renumele mărcii respective (Hotărârea din 27 noiembrie 2008, Intel Corporation, C-252/07, EU:C:2008:655, punctul 27).
- 74 Este suficient să existe una singură dintre aceste trei categorii de atingeri pentru ca dispoziția respectivă să fie aplicabilă (Hotărârea din 27 noiembrie 2008, Intel Corporation, C-252/07, EU:C:2008:655, punctul 28).

- 75 Pe de altă parte, deși titularul mărcii anterioare nu este obligat să demonstreze existența unei atingeri efective și actuale aduse mărcii sale în sensul articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009, el trebuie totuși să demonstreze existența unor elemente care permit stabilirea unui risc serios ca o astfel de atingere să se producă în viitor (Hotărârea din 27 noiembrie 2008, Intel Corporation, C-252/07, EU:C:2008:655, punctul 38).
- 76 Existența uneia dintre atingerile prevăzute de dispoziția menționată sau a unui risc serios ca o astfel de atingere să se producă în viitor trebuie să fie apreciată în mod global, ținând seama de toți factorii pertinente din cauză, printre care figurează în special intensitatea renumelui și gradul de caracter distinctiv al mărcii anterioare, gradul de similitudine dintre mărcile în conflict, precum și natura și gradul de asemănare ale produselor sau serviciilor vizate (Hotărârea din 27 noiembrie 2008, Intel Corporation, C-252/07, EU:C:2008:655, punctul 68).
- 77 În ceea ce privește, mai exact, prejudiciul adus caracterului distinctiv al mărcii anterioare, desemnat și prin termenii de „diluare”, de „uzare lentă” sau de „interferență”, acest prejudiciu se produce atunci când este diminuată aptitudinea mărcii respective de a identifica produsele sau serviciile pentru care este înregistrată și utilizată ca provenind de la titularul mărcii respective, utilizarea mărcii ulterioare determinând o dispersie a identității mărcii anterioare și a influenței acesteia asupra percepției publicului. Ne regăsim în această situație în special atunci când marca anterioară, care determină o asociere imediată cu produsele sau serviciile pentru care este înregistrată, nu mai este în măsură să determine o astfel de asociere (Hotărârea din 27 noiembrie 2008, Intel Corporation, C-252/07, EU:C:2008:655, punctul 29).
- 78 Curtea a mai precizat că dovada că prin utilizarea mărcii ulterioare se aduce sau s-ar putea aduce atingere caracterului distinctiv al mărcii anterioare presupune demonstrarea unei modificări a comportamentului economic al consumatorului mediu al produselor și serviciilor pentru care marca anterioară este înregistrată ca urmare a utilizării mărcii ulterioare sau demonstrarea existenței unui risc serios ca o astfel de modificare să se producă în viitor (Hotărârea din 27 noiembrie 2008, Intel Corporation, C-252/07, EU:C:2008:655, punctul 77).
- 79 În speță, la punctul 43 din hotărârile atacate, Tribunalul a constatat că reclamanta nu a prezentat nici în fața camerei de recurs, nici în fața sa elemente coerente care să permită să se concluzioneze că utilizarea mărcilor solicitate „generează un profit necuvenit din caracterul distinctiv sau din renumele mărcilor anterioare”, făcând referire astfel la una singură dintre cele trei categorii de atingeri prevăzute la articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009.
- 80 La punctul 44 din hotărârile atacate, Tribunalul a motivat această constatare afirmând că reclamanta nu a „furnizat elemente [...] de natură să susțină faptul că utilizarea mărcii solicitate ar diminua atractivitatea mărcilor sale anterioare”.
- 81 Or, pe de o parte, referirea ambiguă a Tribunalului la o eventuală diminuare a „atractivității” mărcilor anterioare nu este de natură să confirme cu certitudine că acesta a apreciat efectiv existența unui risc de prejudiciu adus caracterului distinctiv sau renumelui mărcilor anterioare, în sensul articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009. Pe de altă parte, constatarea inexistenței riscului unei astfel de diminuări nu este, în orice caz, de natură să demonstreze inexistența riscului obținerii unui profit necuvenit din caracterul distinctiv sau din renumele mărcilor anterioare, în sensul aceleiași dispoziții.
- 82 La punctul 45 din hotărârile atacate, Tribunalul a adăugat că „faptul că un alt subiect economic poate fi autorizat să utilizeze o marcă ce include termenul «burlington» pentru produse asemănătoare celor aflate în vânzare în galeria londoneză a reclamantei nu este, în sine, de natură să afecteze în percepția consumatorului mediu atractivitatea comercială a acestui loc”.

- 83 Totuși, această constatare a Tribunalului, chiar presupunând că este exactă, nu se raportează direct la niciuna dintre cele trei categorii de atingeri prevăzute la articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009. Acestea nu vizează „attractivitatea comercială” a unui loc desemnat printr-o marcă anterioară, ci riscul ca utilizarea fără un motiv întemeiat a mărcii solicitate să genereze un profit necuvenit din caracterul distinctiv sau din renumele mărcii anterioare respective sau să aducă atingere acesteia.
- 84 Din ansamblul considerațiilor care precedă reiese că Tribunalul nu a apreciat elementele de probă furnizate de Tulliallan Burlington în susținerea motivului de opoziție întemeiat pe articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009 în raport cu criteriile prevăzute de această dispoziție și, prin urmare, a săvârșit o eroare de drept.
- 85 Al doilea aspect al primului motiv este, așadar, fondat. În consecință, fără a fi necesar să se examineze al treilea aspect al primului motiv, se impune admiterea acestui motiv.

Cu privire la al doilea motiv al recursurilor

Argumentația părților

- 86 Al doilea motiv invocat în susținerea recursurilor se împarte în două aspecte. Primul aspect este întemeiat pe încălcarea dreptului de a fi ascultat, iar al doilea aspect pe încălcarea articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009, referitor la acțiunea în constatarea utilizării abuzive a unei denumiri.
- 87 În ceea ce privește primul aspect al celui de al doilea motiv, Tulliallan Burlington arată că divizia de opoziție a apreciat validitatea mărcilor solicitate numai pe baza mărcii Uniunii Europene anterioare și în raport cu articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009.
- 88 Or, Tulliallan Burlington, care a invocat de asemenea motive de opoziție întemeiate pe articolul 8 alineatele (1) și (4) din acest regulament, și-ar fi menținut toate motivele de opoziție în fața Camerei a patra de recurs. În scrisoarea din 28 septembrie 2015, aceasta și-ar fi exprimat intenția de a examina cauzele și pe baza mărcii anterioare britanice nr. 2314343, invitând părțile să își prezinte observațiile cu privire la această marcă, însă fără a evoca celelalte motive de examinare și fără a invita părțile să prezinte observații cu privire la un alt motiv.
- 89 Tulliallan Burlington reproșează, așadar, Tribunalului că nu a recunoscut că Camera a patra de recurs ar fi trebuit să invite părțile să își prezinte observațiile cu privire la articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009. La punctul 54 din hotărârile atacate, Tribunalul ar fi afirmat că această Cameră a patra de recurs nu era obligată să solicite părților observații suplimentare, ceea ce ar contraveni dreptului de a fi ascultat, chiar dacă nu s-ar pronunța decât asupra aspectului referitor la articolul 8 alineatul (5) din acest regulament.
- 90 Prin intermediul celui de al doilea aspect al celui de al doilea motiv, Tulliallan Burlington reproșează Tribunalului că, la punctul 62 din hotărârile atacate, a considerat că ea nu a făcut dovada că erau îndeplinite condițiile de la articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009. Mai precis, aceasta i-a reproșat Tribunalului că a săvârșit o eroare în concluziile sale, având în vedere probele de care dispunea Camera a patra de recurs în ceea ce privește renumele mărcilor anterioare.
- 91 EUIPO și Burlington Fashion solicită respingerea celui de al doilea motiv invocat în susținerea recursurilor.

Aprecierea Curții

- 92 Prin intermediul primului aspect al celui de al doilea motiv, Tulliallan Burlington reproșează Tribunalului că i-a încălcat dreptul de a fi ascultată prin faptul că nu ar fi recunoscut că Camera a patra de recurs ar fi trebuit să invite părțile să își prezinte observațiile cu privire la articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009, în măsura în care intenționa să abordeze această chestiune, spre deosebire de divizia de opoziție a EUIPO.
- 93 Din articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009 reiese că deciziile EUIPO nu se pot întemeia decât pe motive asupra cărora părțile interesate au avut posibilitatea de a formula observații. Această dispoziție prevede dreptul de a fi ascultate în procedura în fața EUIPO.
- 94 Acest drept este aplicabil în ceea ce privește toate elementele de fapt sau de drept care constituie temeiul actului decizional, dar nu și în ceea ce privește poziția finală pe care administrația intenționează să o adopte (Ordonanța din 8 septembrie 2015, DTL Corporación/EUIPO, C-62/15 P, nepublicată, EU:C:2015:568, punctul 45). El nu impune nici ca, înainte de a adopta poziția finală cu privire la aprecierea elementelor prezentate de o parte, camera de recurs a EUIPO să fie obligată să ofere acesteia din urmă o nouă posibilitate de a se exprima în legătură cu elementele respective (Hotărârea din 19 ianuarie 2012, OAPI/Nike International, C-53/11 P, EU:C:2012:27, punctul 53). Pe de altă parte, o parte care a prezentat ea însăși elementele de fapt și de probă în cauză a fost pe deplin în măsură, prin ipoteză, să expună, cu ocazia prezentării menționate, eventuala relevanță pe care o au acestea pentru soluționarea litigiului (Ordonanța din 4 martie 2010, Kaul/OAPI, C-193/09 P, nepublicată, EU:C:2010:121, punctul 66).
- 95 În speță, Tulliallan Burlington însăși este cea care a invocat, ca unul dintre motivele opozițiilor sale, articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009 și a putut prezenta, în această privință, argumentele și elementele de probă pe care le-a considerat pertinente.
- 96 Astfel, Tribunalul a observat, la punctul 53 din hotărârile atacate, că din dosarul cauzei în discuție reiese că, pe parcursul procedurii în fața organelor EUIPO, Tulliallan Burlington a fost clar în măsură să își prezinte observațiile. Tulliallan Burlington nu contestă această afirmație și recunoaște, la rândul său, în recursurile formulate că, în observațiile sale din 20 februarie 2014 depuse în fața Camerei a patra de recurs, a comunicat că își menținea fiecare motiv de opoziție, inclusiv pe cel care era întemeiat pe articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009.
- 97 În plus, după cum a arătat Curtea în Hotărârea sa din 13 martie 2007, OAPI/Kaul (C-29/05 P, EU:C:2007:162, punctul 57), prin intermediul căii de atac cu care este sesizată, camera de recurs este chemată să efectueze o nouă examinare completă a fondului opoziției, atât în drept, cât și în fapt. În consecință, în speță, camera de recurs era obligată să efectueze o nouă examinare a tuturor motivelor de opoziție invocate de Tulliallan Burlington, printre care și a celui întemeiat pe articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009. Aceasta din urmă putea, așadar, să invoce în observațiile sale în fața camerei de recurs orice argument suplimentar pe care îl considera pertinent în raport cu motivul de opoziție respectiv, fără a fi necesar să fie invitată în mod special de camera de recurs să facă acest lucru.
- 98 Prin urmare, Tribunalul a statuat în mod întemeiat că nu se poate reproșa Camerei a patra de recurs că nu a solicitat părților observații suplimentare cu privire la acest aspect.
- 99 Rezultă că primul aspect al celui de al doilea motiv trebuie să fie respins ca nefondat.
- 100 Prin intermediul celui de al doilea aspect al celui de al doilea motiv, Tulliallan Burlington reproșează Tribunalului că a săvârșit o eroare de apreciere în legătură cu elementele de probă furnizate în susținerea opoziției sale întemeiate pe articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009.

- 101 Potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, din articolul 256 alineatul (1) al doilea paragraf TFUE și din articolul 58 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene rezultă că recursul se limitează la chestiuni de drept. În consecință, Tribunalul este singurul competent să constate și să aprecieze faptele pertinente, precum și să aprecieze elementele de probă. Aprecierea faptelor și a elementelor de probă respective nu constituie, așadar, cu excepția cazului denaturării acestora, o chestiune de drept supusă ca atare controlului Curții în cadrul unui recurs (Hotărârea din 13 noiembrie 2019, *Outsource Professional Services/EUIPO*, C-528/18 P, nepublicată, EU:C:2019:961, punctul 47).
- 102 Pe de altă parte, o asemenea denaturare trebuie să reiasă în mod evident din înscrisurile din dosar, fără a fi necesară o nouă apreciere a faptelor și a probelor. Reclamantului îi revine obligația să indice cu precizie elementele care ar fi fost denaturate de Tribunal și să demonstreze erorile de analiză care, în aprecierea sa, l-ar fi condus pe acesta la denaturarea respectivă (Hotărârea din 13 noiembrie 2019, *Outsource Professional Services/EUIPO*, C-528/18 P, nepublicată, EU:C:2019:961, punctul 48).
- 103 Tulliallan Burlington afirmă în esență că, dacă Tribunalul ar fi luat în considerare elementele de probă prezentate în modul preconizat de ea, acesta ar fi trebuit să concluzioneze că utilizarea abuzivă a denumirii a fost demonstrată. Or, este necesar să se constate că, în acest sens, Tulliallan Burlington se limitează să critice aprecierea de natură factuală reținută în hotărârile atacate și nu prezintă niciun element care să demonstreze că Tribunalul ar fi denaturat faptele sau probele pertinente.
- 104 Prin urmare, al doilea aspect al celui de al doilea motiv al său trebuie să fie respins ca inadmisibil.
- 105 Ținând seama de ceea ce precedă, al doilea motiv invocat în susținerea recursurilor trebuie să fie respins în parte ca nefondat și în parte ca inadmisibil.

Cu privire la al treilea motiv al recursurilor

Argumentația părților

- 106 Al treilea motiv invocat în susținerea recursurilor este întemeiat pe încălcări ale articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009. Acest motiv cuprinde patru aspecte.
- 107 Prin intermediul primului aspect al celui de al treilea motiv, Tulliallan Burlington susține că, în Hotărârea din 11 octombrie 2017, *EUIPO/Cactus* (C-501/15 P, EU:C:2017:750, punctul 48), Curtea a considerat că cerința rezultată din Hotărârea *Praktiker*, potrivit căreia solicitantul unei mărci care desemnează servicii de vânzare cu amănuntul trebuie să precizeze tipul de produse vizate de aceste servicii, nu se aplică mărcilor care au fost înregistrate anterior acestei hotărâri. În plus, aceasta susține că jurisprudența rezultată din Hotărârea din 11 octombrie 2017, *EUIPO/Cactus* (C-501/15 P, EU:C:2017:750), ar trebui să se aplice, în conformitate cu principiul securității juridice, și în cazul cererilor de înregistrare a mărcilor care fuseseră publicate la data Hotărârii *Praktiker*, precum și al celor care erau deja depuse, fără vreo cerere de modificare emisă de EUIPO. Astfel, Hotărârea *Praktiker* nu ar fi aplicabilă în cazul niciuneia dintre mărcile anterioare, contrar celor decise de Tribunal în hotărârile atacate.
- 108 Prin intermediul celui de al doilea aspect al celui de al treilea motiv, Tulliallan Burlington susține că, în orice caz, Tribunalul a săvârșit o eroare în analiza Hotărârii *Praktiker*. Domeniul de aplicare al acestei hotărâri ar fi foarte limitat, întrucât nu ar privi în mod specific decât produsele vizate de serviciile de vânzare cu amănuntul și nu s-ar putea aplica unor mărci care desemnează servicii oferite de o galerie comercială.

- 109 Prin intermediul celui de al treilea aspect al celui de al treilea motiv, Tulliallan Burlington apreciază că, chiar dacă mărcile anterioare ar intra efectiv în domeniul de aplicare al Hotărârii Praktiker, Tribunalul a concluzionat în mod eronat că această hotărâre excludea în mod obligatoriu constatarea existenței unei asemănări între semne. Astfel, hotărârea menționată nu ar impune o asemenea limită, întrucât ar cuprinde doar indicații cu privire la o formă de înregistrare care ar facilita analiza unei asemănări până la confuzie, însă nu l-ar împiedica pe titularul unei mărci anterioare să invoce protecția prevăzută la articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 în raport cu o înregistrare ulterioară care ar fi asemănătoare până la confuzie.
- 110 Prin intermediul celui de al patrulea aspect al celui de al treilea motiv, Tulliallan Burlington susține că, interpretând în mod eronat Hotărârea Praktiker, Tribunalul nu a procedat la aprecierea riscului de confuzie și nu a trimis cauzele spre rejudecare Camerei a patra de recurs, pentru ca aceasta să poată aprecia riscul respectiv.
- 111 Burlington Fashion consideră că al treilea motiv al recursurilor trebuie să fie respins în întregime.
- 112 În primul rând, contrar celor afirmate de Tulliallan Burlington, serviciile vizate de mărcile anterioare s-ar încadra bine în categoria „serviciilor de vânzare cu amănuntul”. Tribunalul ar fi considerat în mod întemeiat că aceste servicii fac parte din categoria respectivă.
- 113 În al doilea rând, Hotărârea din 11 octombrie 2017, EUIPO/Cactus (C-501/15 P, EU:C:2017:750), nu ar permite informarea concluziei Tribunalului, expusă la punctul 71 din hotărârile atacate. Pe de o parte, în această hotărâre, Curtea ar fi precizat că Hotărârea Praktiker nu se aplică decât mărcilor înregistrate înainte de data pronunțării acesteia, situație în care nu s-ar regăsi marca Uniunii Europene anterioară. Pe de altă parte, chiar dacă Hotărârea Praktiker nu este direct aplicabilă celor trei mărci anterioare britanice, Curtea ar fi afirmat în Hotărârea din 11 octombrie 2017, EUIPO/Cactus (C-501/15 P, EU:C:2017:750), că era necesar să se țină seama de principiile securității juridice și protecției încrederii legitime.
- 114 EUIPO apreciază că unele argumente aferente celui de al treilea motiv al recursurilor sunt fondate, însă numai pentru cele trei mărci anterioare britanice, cu excluderea mărcii Uniunii Europene anterioare.
- 115 Pe de o parte, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept prin faptul că ar fi aplicat Hotărârea Praktiker, în condițiile în care jurisprudența rezultată din această hotărâre nu era pertinentă pentru soluționarea cauzelor în discuție în raport cu cele trei mărci anterioare britanice. În această privință, EUIPO arată că, în Hotărârea din 11 octombrie 2017, EUIPO/Cactus (C-501/15 P, EU:C:2017:750), Curtea a considerat că din Hotărârea Praktiker reiese că întinderea protecției unei mărci înregistrate înainte de pronunțarea hotărârii respective nu poate fi afectată de jurisprudența rezultată din aceasta, întrucât ea privește numai noile cereri de înregistrare.
- 116 Astfel, Curtea ar fi respins în mod explicit orice efect retroactiv al Hotărârii Praktiker pentru mărcile deja înregistrate înainte de data pronunțării acesteia. În prezentele cauze, cele trei mărci anterioare britanice ar fi fost înregistrate în cursul anului 2003, cu alte cuvinte cu mult înainte de pronunțarea acestei hotărâri, la 7 iulie 2005.
- 117 Or, constatările făcute de Tribunal în hotărârile atacate, în sensul diferenței dintre produsele desemnate de mărcile solicitate și serviciile oferite de o galerie comercială, s-ar întemeia pe premisa greșită potrivit căreia jurisprudența rezultată din Hotărârea Praktiker se aplică în speță.
- 118 Prin urmare, EUIPO consideră că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a aplicat jurisprudența rezultată din această hotărâre în cazul celor trei mărci anterioare britanice.

- 119 Pe de altă parte, Tribunalul ar fi ignorat de asemenea cererile privind dovada utilizării celor trei mărci anterioare britanice. EUIPO arată, în primul rând, că divizia de opoziție a admis opozițiile doar pe baza mărcii Uniunii Europene anterioare și a apreciat că, pentru motive de economie a procedurii, nu era necesară o examinare a probelor privind utilizarea depuse pentru cele trei mărci. În al doilea rând, EUIPO arată că, fără a examina cererile privind dovada acestei utilizări, Camera a patra de recurs a anulat deciziile diviziei de opoziție și a respins opozițiile, în ceea ce privește articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009, constatând, fără a face vreo precizare, că produsele contestate nu erau similare serviciilor oferite de o galerie comercială din clasa 35, în sensul Aranjamentului de la Nisa.
- 120 Or, o examinare a cererilor privind dovada utilizării ar fi permis, eventual, să se determine produsele specifice care fac obiectul „serviciilor oferite de o galerie comercială/serviciilor de vânzare cu amănuntul” furnizate de Tulliallan Burlington sub cele trei mărci anterioare britanice. Domeniul de aplicare exact al acestor trei mărci anterioare ar fi putut fi determinat în măsura în care ar fi putut fi determinate produsele specifice vizate de serviciile oferite de o galerie comercială. Acest lucru decurge atât din articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009, cât și din Hotărârea din 11 octombrie 2017, EUIPO/Cactus (C-501/15 P, EU:C:2017:750, punctul 50).
- 121 Ar rezulta de aici că, prin faptul că a omis să examineze probele privind utilizarea celor trei mărci anterioare britanice, respingând în același timp căile de atac întemeiate pe articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 din cauza diferenței dintre produse, Camera a patra de recurs ar fi săvârșit o eroare de drept pe care ar fi reprodus-o de asemenea Tribunalul. În schimb, EUIPO consideră că Tribunalul nu a săvârșit nicio eroare de drept în ceea ce privește aprecierea riscului de confuzie în raport cu marca Uniunii Europene anterioară.
- 122 EUIPO solicită respingerea celorlalte argumente.

Aprecierea Curții

- 123 Prin intermediul diferitor aspecte ale celui de al treilea motiv al său, care trebuie analizate împreună, Tulliallan Burlington reproșează în esență Tribunalului că a săvârșit o eroare de drept prin faptul că s-a întemeiat, în mod eronat, pe Hotărârea Praktiker pentru a considera, la punctul 71 din hotărârile atacate, că nu era posibil să se stabilească o similitudine sau o complementaritate între serviciile vizate de mărcile anterioare și produsele vizate de mărcile solicitate.
- 124 În această privință, trebuie amintit că, în ceea ce privește serviciile de vânzare cu amănuntul din clasa 35, în sensul Aranjamentului de la Nisa, Curtea a statuat că obiectivul comerțului cu amănuntul este vânzarea de produse consumatorilor. Această activitate constă, printre altele, în selectarea unui sortiment de produse propuse spre vânzare și în oferirea unor diverse prestații prin care se urmărește determinarea consumatorului să încheie actul menționat (a se vedea în acest sens Hotărârea Praktiker, punctul 34).
- 125 În plus, trebuie arătat că nota explicativă aferentă clasei 35, în sensul Aranjamentului de la Nisa, precizează că această clasă cuprinde, printre altele, strângerea la un loc, în beneficiul terților, a unor produse diverse, exceptând transportul acestora, pentru a permite clienților să le vadă și să le achiziționeze comod. Aceste servicii pot fi asigurate de magazine angro sau en detail, prin mașini automate de vânzare, prin cataloage de vânzare prin corespondență sau prin mijloace electronice, precum site-urile internet sau emisiunile de teleshopping.

- 126 Din această notă explicativă reiese că noțiunea de „servicii de vânzare cu amănuntul” face trimitere la trei caracteristici esențiale, și anume, în primul rând, la faptul că aceste servicii au ca obiect vânzarea de bunuri consumatorilor, în al doilea rând, la faptul că furnizarea lor are ca destinație consumatorul, pentru a-i permite acestuia din urmă să vadă și să achiziționeze comod bunurile respective și, în al treilea rând, la faptul că ele sunt furnizate în beneficiul unor terți.
- 127 Prin urmare, noțiunea de „servicii de vânzare cu amănuntul” acoperă servicii care vizează consumatorul și care constau, în beneficiul firmelor aflate în magazinele unei galerii comerciale, în strângerea la un loc a unor produse diverse într-o gamă de magazine, pentru a permite consumatorului să le vadă și să le achiziționeze comod, precum și în oferirea unor diverse prestații distincte de actul de vânzare, prin care se urmărește determinarea acestui consumator să cumpere produsele vândute în magazinele respective.
- 128 Din considerațiile care precedă reiese că, astfel cum a statuat Tribunalul în mod întemeiat la punctul 32 din hotărârile atacate, interpretarea Curții de la punctul 34 din Hotărârea Praktiker nu permite să se afirme că serviciile furnizate de galeriile de mărfuri sau de centrele comerciale sunt, prin definiție, excluse din domeniul de aplicare al noțiunii de „servicii de vânzare cu amănuntul” definite în clasa 35, în sensul Aranjamentului de la Nisa.
- 129 Tribunalul a arătat de asemenea, în mod întemeiat, la punctul 33 din hotărârile atacate, că interpretarea Curții de la punctul 34 din Hotărârea Praktiker se opune tezei potrivit căreia serviciile oferite de o galerie comercială ar fi în esență limitate la servicii de închiriere și de administrare imobiliară. Astfel, acesta susține că noțiunea de „diverse prestări”, astfel cum a fost amintită la punctul menționat din Hotărârea Praktiker, include în mod necesar serviciile organizate de o galerie comercială pentru a păstra întreaga atractivitate și avantajele practice ale unui astfel de loc comercial, scopul fiind acela de a permite clienților interesați de diverse produse să le vadă și să le achiziționeze comod într-o gamă de magazine.
- 130 Prin urmare, Tribunalul a statuat în mod întemeiat, la punctul 34 din hotărârile atacate, că noțiunea de „servicii de vânzare cu amănuntul” include serviciile furnizate de o galerie comercială destinate consumatorului, pentru a-i permite acestuia din urmă să vadă și să achiziționeze comod aceste bunuri, în beneficiul firmelor aflate în galeria în cauză.
- 131 La punctele 70 și 71 din hotărârile atacate, Tribunalul a considerat că, în ceea ce privește serviciile din clasa 35, în sensul Aranjamentului de la Nisa, instanța Uniunii a stabilit că, pentru serviciile de vânzare cu amănuntul, este necesar ca produsele oferite spre vânzare să fie indicate punctual. El a dedus de aici că lipsa oricărei indicații precise cu privire la produsele care pot fi vândute în diferitele magazine care alcătuiesc o galerie comercială precum galeria Burlington Arcade împiedică orice asociere între acestea din urmă și produsele mărcii solicitate, definiția dată în speță de Tulliallan Burlington în legătură cu produsele de lux nefiind suficientă pentru a preciza despre ce produse este vorba. Prin urmare, potrivit Tribunalului, fără o asemenea precizare, nu este posibil să se stabilească o similitudine sau o complementaritate între serviciile vizate de mărcile anterioare și produsele vizate de mărcile solicitate.
- 132 În această privință, trebuie arătat că, desigur, Curtea a statuat că, în scopul înregistrării unei mărci care acoperă serviciile furnizate în cadrul comerțului cu amănuntul, nu este necesar să se desemneze în mod concret serviciul sau serviciile pentru care se solicită această înregistrare, ci, în schimb, trebuie să i se impună solicitantului să precizeze produsele sau tipurile de produse vizate de aceste servicii (Hotărârea Praktiker, punctele 49 și 50).
- 133 Cu toate acestea, pe de o parte, Curtea a precizat că jurisprudența rezultată din Hotărârea Praktiker nu privește decât cererile de înregistrare a unor mărci și nu privește protecția mărcilor înregistrate la data pronunțării hotărârii menționate (Hotărârea din 11 octombrie 2017, EUIPO/Cactus, C-501/15 P, EU:C:2017:750, punctul 45). Întrucât, în speță, cele trei mărci anterioare britanice ale Tulliallan

Burlington, invocate de aceasta în susținerea opoziției sale, au fost înregistrate înainte de data pronunțării Hotărârii Praktiker, ele nu erau, în orice caz, vizate de obligația care reiese din această hotărâre.

- 134 Pe de altă parte, din considerațiile Hotărârii Praktiker menționate la punctul 132 din prezenta hotărâre nu se poate deduce că, atunci când o marcă ce vizează serviciile de vânzare cu amănuntul, înregistrată ulterior pronunțării acesteia, este invocată în susținerea motivului de opoziție prevăzut la articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009, acest motiv de opoziție poate fi înlăturat de la bun început, prin simpla invocare a lipsei oricărei indicații precise cu privire la produsele care pot fi vizate de serviciile de vânzare cu amănuntul acoperite de marca anterioară.
- 135 Dacă s-ar proceda în acest fel, s-ar nega capacitatea mărcii anterioare de a fi invocată în opoziție pentru a împiedica înregistrarea unei mărci identice sau similare pentru produse sau servicii similare și, pe cale de consecință, s-ar refuza să i se recunoască orice caracter distinctiv, chiar dacă această marcă este încă înregistrată, iar nulitatea sa, pentru unul dintre motivele prevăzute în Regulamentul nr. 207/2009, nu a fost pronunțată.
- 136 Pe de altă parte, după cum a arătat în esență EUIPO, prin intermediul unei cereri având ca obiect obținerea dovezii utilizării serioase a mărcii anterioare, în sensul articolului 42 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009, este posibil să se determine produsele precis vizate de serviciile pentru care a fost utilizată marca anterioară și, prin urmare, în temeiul ultimei teze a acestui alineat, să nu se țină seama, în scopul examinării opoziției, decât de aceste produse.
- 137 Astfel, din ansamblul considerațiilor care precedă reiese că, prin faptul că a constatat, la punctul 71 din hotărârile atacate, că lipsa oricărei indicații precise cu privire la produsele care pot fi vândute în diferitele magazine care compun o galerie comercială precum cea vizată de mărcile anterioare împiedica orice asociere între acestea și produsele vizate de mărcile solicitate, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept. Prin urmare, fără a fi necesar să se examineze restul argumentației Tulliallan Burlington, se impune admiterea celui de al treilea motiv al recursului.

Cu privire la acțiunile în primă instanță

- 138 Conform articolului 61 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, Curtea poate, atunci când anulează hotărârea Tribunalului, să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul, atunci când acesta este în stare de judecată. Această situație se regăsește în speță, în cele patru cauze.
- 139 Prin intermediul primului motiv al cererii sale introductive formulate în fața Tribunalului, Tulliallan Burlington critică în esență Camera a patra de recurs că a încălcat articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009.
- 140 În special, Camera a patra de recurs ar fi săvârșit o eroare de interpretare cu privire la noțiunea de „servicii de vânzare cu amănuntul” care desemnează o parte din serviciile incluse în clasa 35, în sensul Aranjamentului de la Nisa, și pentru care renumele mărcilor anterioare nu a fost demonstrat.
- 141 Pe de altă parte, prin intermediul celui de al treilea motiv al acestei cereri introductive, Tulliallan Burlington critică în esență Camera a patra de recurs că a încălcat articolul 8 alineatul (1) litera (b) din regulamentul amintit, întrucât, printre altele, aceasta nu a ținut seama de faptul că consumatorii vizati de serviciile oferite de galeria sa comercială sunt aceiași cu cei vizati de produsele acoperite de mărcile solicitate.

- 142 La punctul 18 din deciziile în litigiu, Camera a patra de recurs a considerat că activitatea Tulliallan Burlington nu are legătură cu o activitate de vânzare cu amănuntul, ci constă numai în închirierea magazinelor și a birourilor din galeria sa comercială. Aceasta a concluzionat că Tulliallan Burlington nu furnizează clienților săi decât servicii de administrare imobiliară, iar nu servicii de vânzare cu amănuntul.
- 143 În această privință, din cuprinsul punctelor 124-127 din prezenta hotărâre rezultă că noțiunea de „servicii de vânzare cu amănuntul” cuprinde, printre altele, serviciile furnizate de o galerie comercială destinate consumatorului, pentru a-i permite acestuia din urmă să vadă și să achiziționeze comod și în beneficiul firmelor aflate în galeria în cauză.
- 144 Rezultă de aici că, întrucât a reținut o definiție restrictivă a noțiunii de „servicii de vânzare cu amănuntul” și nu a ținut seama de faptul că Tulliallan Burlington furniza astfel de servicii, Camera a patra de recurs, pe de o parte, a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a conferit un domeniu de aplicare prea restrictiv acestei noțiuni și, pe de altă parte, nu a calificat în mod corect elementele de fapt.
- 145 În consecință, trebuie să se admită primul și al treilea motiv ale recursurilor și să se anuleze deciziile atacate, fără a fi necesar să se examineze celelalte motive ale cererilor introductive.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 146 Potrivit articolului 184 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții, atunci când recursul este fondat, iar Curtea soluționează ea însăși în mod definitiv litigiul, aceasta se pronunță asupra cheltuielilor de judecată.
- 147 Conform articolului 138 alineatul (1) din acest regulament, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acesta, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.
- 148 Întrucât Tulliallan Burlington a solicitat obligarea EUIPO și a Burlington Fashion la plata cheltuielilor de judecată, iar acestea au căzut în pretenții, se impune ca acestea să fie obligate să suporte propriile cheltuieli de judecată și să suporte, în cote egale, cheltuielile de judecată efectuate de Tulliallan Burlington, aferente atât procedurilor în primă instanță în cauzele T-120/16-T-123/16, cât și celor ale recursurilor.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a patra) declară și hotărăște:

- 1) Anulează Hotărârile Tribunalului Uniunii Europene din 6 decembrie 2017, Tulliallan Burlington/EUIPO – Burlington Fashion (Burlington) (T-120/16, EU:T:2017:873), Tulliallan Burlington/EUIPO – Burlington Fashion (BURLINGTON THE ORIGINAL) (T-121/16, nepublicată, EU:T:2017:872), Tulliallan Burlington/EUIPO – Burlington Fashion (Burlington) (T-122/16, nepublicată, EU:T:2017:871) și Tulliallan Burlington/EUIPO – Burlington Fashion (BURLINGTON) (T-123/16, nepublicată, EU:T:2017:870).**
- 2) Anulează Deciziile Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 11 ianuarie 2016 (cauzele R 94/2014-4, R 2501/2013-4, R 2409/2013-4 și R 1635/2013-4), referitoare la patru proceduri de opoziție între Tulliallan Burlington Ltd și Burlington Fashion GmbH.**

- 3) Obligă Burlington Fashion GmbH și Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) să suporte, în cote egale, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Tulliallan Burlington Ltd, aferente atât procedurilor în primă instanță în cauzele T-120/16-T-123/16, cât și celor ale recursurilor.**

Semnături